Dosarul nr. 2-26051037-24-2-24042026
2-402/2026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 22 iulie 2026 în or. Criuleni
Hotărârea integrală întocmită la 26 august 2026

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandru Bogdan
Grefierul Olga Babor

a examinat în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Andrei, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, către Roșca Oleg și Roșca Daniel, cu privire la încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În ședință de judecată s-au prezentat:
Reprezentantul reclamantului Roșca Andrei - avocatul Iulian Cașu care a solicitat admiterea acțiunii;
Reprezentantul pârâților Roșca Oleg și Roșca Daniel - avocata Svetlana Prodan, care a solicitat respingerea acțiunii;
În ședință de judecată nu s-au prezentat:
Reclamantul Roșca Andrei și pârâții Roșca Oleg și Roșca Daniel, care au fost legal citați.

La originea cauzei se află cererea de chemare în judecată din 24.04.2026, înaintată de Roșca Andrei, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, către Roșca Oleg și Roșca Daniel, cu privire la încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în urma căsătoriei între Roşca Andrei şi Roşca Elena s-au născut copiii Roşca Oleg, a.n. *****, şi Roşca Daniel, a.n. *****, fapt confirmat prin certificatele de naştere anexate. La data de ***** căsătoria dintre Roşca Andrei şi Roşca Elena a fost desfăcută, Roşca Elena la rândul său și-a luat copii şi a părăsit hotarele țării. Reclamantul a contribuit conştiincios la creşterea şi educarea copiilor, oferindu-le sprijin material, totodată careva acțiuni în judecată împotriva reclamantului privind decădere din drepturile părinteşti nu au fost inițiate. În prezent, reclamantul Roşca Andrei se află într-o stare vădită de necesitate materială, determinată de incapacitatea de muncă, de vârsta înaintată, de starea precară de sănătate, ce implică

cheltuieli constante pentru tratament şi lipsa unor venituri suficiente pentru acoperirea necesităților minime de trai. Potrivit informației eliberate de către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova din 16.03.2026, Roşca Andrei beneficiază de pensie de dizabilitate din cauza unei afecțiuni generale în mărime de 2138,96 lei. Astfel, veniturile de care dispune Roşca Andrei sunt insuficiente pentru asigurarea unui nivel de trai decent, fiind sub pragul necesar pentru acoperirea cheltuielilor elementare (hrană, întreținere, tratament medical).

Pârâții Roşca Oleg şi Roşca Daniel, au deja o vârstă majoră, sunt apți de muncă şi activează peste hotarele Republicii Moldova, având posibilitatea reală de a realiza venituri, fapt ce l-e permite să contribuie la întreținerea părintelui fără a-şi periclita propria existență. Starea de necesitate a reclamantului Roşca Andrei privind obligarea copiilor săi de a contribui la întreținerea sa este una reală, actuală şi continuă, fiind demonstrată prin actele anexate.

La fel, se menționează că, pentru serviciile de asistență juridică reclamantul a achitat avocatului suma de 5800 lei, fapt care se confirmă prin bonul de plată anexat la cerere. Ssuma menționată este una reală, necesară şi rezonabilă, şi urmează a fi încasată din contul părții pârâte.

Solicită partea reclamantă: - încasarea în mod solidar din contul pârâților Roşca Oleg, născut la *****, şi Roşca Daniel, născut la *****, în beneficiul reclamantului Roşca Andrei, născut la *****, pensia de întreținere în mărime de 4000 (patru mii) lei lunar; - încasarea în mod solidar din contul pârâților Roşca Oleg şi Roşca Daniel, în beneficiul reclamantului Roşca Andrei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5800 lei_şi cheltuielile aferente în mărime de 240 lei, precum și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Partea pârâtă a depus referință în motivarea căreia a indicat că, copiii majori apți de muncă sunt obligați să-şi întrețină părinții inapți de muncă şi care necesită sprijin material.

Pentru admiterea unei asemenea acțiuni trebuie întrunite cumulativ următoarele condiții: părintele să fie inapt de muncă; părintele să necesite efectiv sprijin material; existența unei conduite parentale corespunzătoare. Neîntrunirea chiar şi a uneia dintre aceste condiții exclude posibilitatea admiterii acțiunii.

Reclamantul invocă faptul că beneficiază de pensie de dizabilitate pentru afecțiuni generale în cuantum de 2138,96 lei şi încearcă să echivaleze existența unei dizabilități cu imposibilitatea absolută de a munci.

Legislația Republicii Moldova nu prevede că simpla existență a unui grad de dizabilitate exclude automat posibilitatea desfăşurării unei activități remunerate.

Pentru a demonstra imposibilitatea efectivă de muncă, reclamantul urma să prezinte: certificatul actual privind gradul de dizabilitate; concluziile Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității şi Capacității de Muncă; programul individual de reabilitare şi incluziune socială; concluzii privind capacitatea reziduală de muncă; documente medicale care să ateste imposibilitatea exercitării unei activități lucrative.

Niciun asemenea document nu a fost prezentat instanței.

Mai mult, pârâții cunosc faptul că reclamantul desfăşoară periodic activități lucrative peste hotarele Republicii Moldova, inclusiv în Germania şi Polonia, circumstanță incompatibilă cu afirmația privind incapacitatea totală şi permanentă de muncă.

Reclamantul invocă în susținerea cererii sale existența unei vârste înaintate. Acest argument este lipsit de temei. Reclamantul are doar 54 de ani. Potrivit legislației naționale, noțiunea de persoană aflată la vârstă înaintată este asociată atingerii vârstei standard de pensionare şi nu poate fi confundată cu simpla apropiere de aceasta.

Prin urmare, reclamantul nu poate fi calificat drept persoană aflată la vârstă înaintată în sensul normelor care justifică obligația de întreținere din partea copiilor majori.

Reclamantul afirmă că pensia de dizabilitate nu îi asigură un trai decent şi că nu poate acoperi cheltuielile pentru hrană, întreținere şi tratament. Pârâții contestă aceste afirmații. Orice pretinsă stare de necesitate trebuie demonstrată prin probe. Reclamantul nu a prezentat: facturi privind tratamente medicale; rețete şi documente privind procurarea medicamentelor; bonuri fiscale; documente privind cheltuieli excepționale; dovezi privind imposibilitatea acoperirii cheltuielilor proprii.

Mai mult, potrivit sistemului de asigurări obligatorii de asistență medicală, persoanele cu dizabilități beneficiază de multiple facilități şi compensări pentru tratamente şi medicamente.

Prin urmare, simpla invocare a unor cheltuieli presupuse nu poate constitui probă a stării de necesitate.

Cel mai important aspect al prezentei cauze îl constituie comportamentul reclamantului față de propriii copii. Contrar afirmațiilor sale, reclamantul nu a participat efectiv la creşterea şi educarea pârâților. Pe parcursul copilăriei și adolescenței acestora, reclamantul a manifestat constant comportament agresiv, autoritar şi abuziv.

Acesta aplica frecvent violență psihologică şi emoțională atât asupra copiilor, cât şi asupra fostei sale soții, Roşca Elena. Limbajul insultător, degradant şi umilitor reprezenta o practică permanentă în relațiile familiale.

Mai mult decât atât, în anul 2017, profitând de faptul că mama copiilor se afla peste hotare pentru a asigura existența familiei, reclamantul i-a alungat pe copii din

domiciliul familial. Ca urmare, aceştia au fost nevoiți să locuiască o perioadă îndelungată la rude. Întreținerea efectivă a copiilor era asigurată de mama acestora, Roşca Elena, prin transferuri băneşti regulate efectuate atât către copii, cât şi către rudele la care aceştia locuiau.

Reclamantul nu a prezentat niciun document care să demonstreze că ar fi contribuit material la întreținerea copiilor.

Astfel, afirmația potrivit căreia acesta ar fi susținut financiar familia este una pur declarativă şi contrazisă de realitatea faptică.

Din probele care urmează a fi administrate în prezenta cauză rezultă că reclamantul: nu a participat efectiv la întreținerea copiilor; nu a contribuit la educarea acestora; a exercitat comportament abuziv; a alungat copiii din domiciliu; a transferat întreaga responsabilitate parentală asupra mamei.

Reclamantul nu a manifestat bună-credință procesuală. Deşi invocă o stare financiară dificilă, acesta: deține locuință proprie; a instalat aproximativ 20 panouri fotovoltaice; deține mijloace de transport; dispune de conturi bancare; realizează sau a realizat venituri peste hotarele Republicii Moldova.

Aceste circumstanțe demonstrează existența unor resurse materiale şi ridică serioase dubii cu privire la veridicitatea situației financiare descrise în cererea de chemare în judecată.

Totodată, existența unei dizabilități nu poate constitui prin ea însăşi temei suficient pentru obligarea copiilor majori la întreținerea părintelui.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Iulian Cașu, a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acesteia din motivele de fapt și de drept invocate.

Reprezentantul pârâților, avocata Svetlana Prodan, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii, pe motiv că este una neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele pricinii civile, apreciind pretenţiile formulate în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinenţa şi temeinicia prin prisma legislaţiei ce guvernează raportul juridic litigios, instanța ajunge la concluzia că acțiunea înaintată urmează a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu prevede altfel.

Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că instanța de judecată apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală,

completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit art. 80 din Codul Familiei, (1) Copiii majori apţi de muncă sînt obligaţi să-şi întreţină şi să-şi îngrijească părinţii inapţi de muncă care necesită sprijin material. (2) Dacă nu există un contract privind întreţinerea părinţilor inapţi de muncă care necesită sprijin material, problema achitării pensiei de întreţinere de către copiii majori se soluţionează pe cale judecătorească. (3) Cuantumul pensiei de întreţinere se stabileşte de instanţa judecătorească într-o sumă bănească fixă plătită lunar, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor şi a copiilor, de alte circumstanţe importante, cu respectarea prevederilor art.108. (4) La stabilirea cuantumului pensiei, instanţa judecătorească este în drept să ţină cont de toţi copiii majori ai părintelui respectiv, indiferent de faptul dacă acţiunea a fost pornită faţă de unul, cîţiva sau toţi copiii. (5) Copilul poate fi eliberat de obligaţia de a-şi întreţine părinţii inapţi de muncă care necesită sprijin material dacă instanţa judecătorească va stabili că aceştia s-au eschivat de la îndeplinirea obligaţiilor părinteşti faţă de acest copil. (6) Copiii ai căror părinţi sînt decăzuţi din drepturile părinteşti se scutesc de obligaţia de întreţinere a acestora.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că, Roşca Oleg, a.n. *****, şi Roşca Daniel, a.n. *****, sunt copiii lui Roșca Andrei, fapt confirmat prin copiile certificatelor de naștere (f.d. 13, 14).

La fel, s-a stabilit că, reclamantul Roșca Andrei este încadrat în gradul II de dizabilitate (f.d. 11)

Analizând prevederile art. 80 din Codul Familiei şi materialele dosarului, instanța reține că, cererea reclamantului privind încasarea pensiei de întreţinere este una neîntemeiată. Or ultimul nu a prezentat suficiente probe sau înscrisuri care ar confirma faptul că el nu dispune de alte venituri decât pensia de invaliditate, nu dispune de drept de proprietate asupra bunurilor imobile sau mobile valoroase, că nu deține conturi bancare sau alte venituri, că într-adevăr necesită sprijin material.

Este, de menționat că, potrivit hotărârii Guvernului nr. 357 din 18.04.2018 cu privire la determinarea dezabilităţii, urmează că, dizabilitatea accentuată (gradul II de invaliditate) se caracterizează prin deficienţe funcţionale accentuate provocate de afecţiuni, traume, care duc la limitări de activitate şi restricţii de participare, iar capacitatea de muncă este păstrată în proporţie de 25-40%.

Se observă că, partea reclamantă a anexat la materialele cauzei proba din care rezultă că dispune de gradul II de invaliditate, fără însă a prezenta alte probe care să ateste necesitatea acordării sprijinului material solicitat, or această obligaţie este impusă de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă care prevede că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit materialelor prezentate de partea pârâtă (f.d. 104-117), rezultă că Roșca Andrei se ocupă cu prelucrarea lemnului, dispune de mijloc de transport și panouri solare în propria gospodărie, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor Jigan Alexandra, Rotari Mariana și Utchina Tatiana, care au fost audiate și somate de răspundere penală pentru declarații false. Aici este de menționat că partea reclamantă nu a prezentat contraprobe acestor circumstanțe.

Așadar, instanța concluzionează că, argumentele expuse de partea reclamantă sunt lipsite de confirmări, iar reieşind din cumulul probelor administrate, motivele din acțiunea înaintată poartă caracter pur declarativ.

Cercetând materialele prezentate, instanța notează că dosarul nu conţine nici un element susceptibil de a ajunge la o altă concluzie în prezenta cauză.

Cu referire la solicitarea părții reclamante de a încasa cheltuielile de judecată suportate, instanța subliniază că, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

În acest context, se reține că pârâții nu au pierdut procesul în prezenta cauză, respectiv și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată, este una neîntemeiată.

Drept concluzie, cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Andrei cu privire la încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor de judecată, se va respinge ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 80 din Codul familiei, art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată –

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Andrei, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, către Roșca Oleg și Roșca Daniel, cu privire la încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor de judecată - se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Președintele ședinței,

Judecătorul /semnătură/ Alexandru Bogdan

Copia corespunde originalului

Judecătorul Alexandru Bogdan